

Lieta C-73/06

Planzer Luxembourg Sàrl

pret

Bundeszentralamt für Steuern

(Finanzgericht Köln l?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu)

Sest? PVN direkt?va – 17. panta 3. un 4. punkts – PVN atmaks?šana – Astot? PVN direkt?va – PVN atmaks?šana valst? nere?istr?tiem nodok?u maks?t?jiem – 3. panta b) punkts un 9. panta otr? da?a – B pielikums – Nodok?a maks?t?ja re?istr?cijas apliecin?jums – Juridisk? piem?rojam?ba – Tr?spadsmi? PVN direkt?va – PVN atmaks?šana Kopienas teritorij? nere?istr?tiem nodok?u maks?t?jiem – 1. panta 1. punkts – Saimnieciskas darb?bas vietas j?dziens

?ener?ladvok?tes Vericas Trstenjakas [Verica Trstenjak] secin?jumi, sniegti 2007. gada 19. apr?l?

Tiesas (ceturt? pal?ta) 2007. gada 28. j?nija spriedums

Sprieduma kopsavilkums

1. *Noteikumi par nodok?iem – Ties?bu aktu saska?ošana – Apgroz?juma nodok?i – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma – Nodok?a atmaks?šana valst? nere?istr?tiem nodok?a maks?t?jiem*

(Padomes Direkt?vas 79/1072 3. panta b) punkts, 9. panta otr? da?a un B pielikums)

2. *Noteikumi par nodok?iem – Ties?bu aktu saska?ošana – Apgroz?juma nodok?i – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma – Nodok?a atmaks?šana nodok?a maks?t?jiem, kas nav re?istr?ti Kopienas teritorij?*

(Padomes Direkt?vas 86/560 1. panta 1. punkts)

1. 3. panta b) punkts un 9. panta otr? da?a Astotaj? direkt?v? 79/1072 par dal?bvalstu ties?bu aktu saska?ošanu attiec?b? uz apgroz?juma nodok?iem – k?rt?ba pievienot?s v?rt?bas nodok?a atmaks?šanai nodok?u maks?t?jiem, kas nav re?istr?ti attiec?gaj? valst?, ir j?interpret? t?, ka š?s direkt?vas B pielikum? dotajam paraugam atbilstošs sertifik?ts princip? ir pamats pie??mumam, ka ieinteres?t? persona ir ne tikai pievienot?s v?rt?bas nodok?a maks?t?ja šaj? dal?bvalst?, kurai pieder apliecin?juma izsniedz?ja nodok?u administr?cija, bet ar? to, ka t? ir re?istr?ta šaj? dal?bvalst? vien? vai otr? form?, ka tai šaj? valst? ir saimniecisk?s darb?bas vieta vai past?v?gs uz??mums, no kura notikusi dar?jumu k?rtošana.

T?s dal?bvalsts nodok?u administr?cijai, kur? tiek l?gta priekšnodokl? samaks?t? pievienot?s v?rt?bas nodok?a atmaks?šana, princip? faktiski un juridiski ir saistošas šaj? apliecin?jum? ietvert?s nor?des.

Tom?r šie noteikumi nenoz?m?, ka atmaks?šanas dal?bvalsts nodok?u administr?cijai b?tu aizliegts p?rbaud?t tai raduš?s šaubas par uz??muma, kura adrese ir min?ta šaj? apliecin?jum?,

saimniecisko realitāti, par to pārliecinoties, izmantojot šajā sakarā paredzētos administratīvos pasākumus Kopienas tiesiskajā regulājumā pievienot šārtības nodokļa jomā.

Ja saņemta informācija, ka nodokļu maksātāja reģistrācijas apliecinājuma minētā adrese neatbilst ne nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības juridiskajai adresei, ne pastāvīgās pārstāvniecības adresei, no kuras tas veic savu darbību, atmaksāšanas daļbvalsts nodokļu administrācija var atteikt atmaksāšanu, ko līdz nodokļu maksātājs, neskarot tās iespējamo tiesības pārsūdzēt šo atteikumu tiesas ceļā.

(sal. ar 40., 41., 49. un 50. punktu un rezolūvās daļas 1) punktu)

2. Trīsdesmitās direktīvas 86/560 par daļbvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – pievienot šārtības nodokļa atmaksāšanas kārtība nodokļiem pakāutajām personām, kas nav reģistrētas Kopienas teritorijā, 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tā, ka sabiedrības saimnieciskās darbības adrese ir vieta, kurā tiek pieņemti būtiskie lēmumi par šīs sabiedrības vispārīgo vadību un kurā tiek veikti tās galvenie administratīvie uzdevumi.

Noteikt sabiedrības saimnieciskās darbības adresi nozīmē, ka ir jāņem vērā virkne rādītāju, pirmais no kuriem ir juridiskā adrese, galvenā administrācijas vieta, sabiedrības vadītāju saskaņojuma vieta un tā vieta, kas parasti ir norādīta kā vieta, kurā tiek pieņemti lēmumi par šīs sabiedrības vispārīgo politiku. Var ņemt vērā arī citus rādītājus, piemēram, galveno vadītāju dzīves vietu, vispārīgo kopsapulšu vietu, administratīvo un grāmatvedības dokumentu glabāšanas vietu un galveno finanšu darījumu, it īpaši bankas darījumu, norises vietu.

Tādējādi fiktīvu uzņēmumu, kādas ir, piemēram, “pastkastītes” vai “aizsega” sabiedrības, nevar kvalificēt kā sabiedriskās darbības veikšanas vietu Trīsdesmitās direktīvas 1. panta 1. punkta izpratnē.

(sal. ar 61.–63. punktu un rezolūvās daļas 2) punktu)

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2007. gada 28. jūnijā (*)

Sestā PVN direktīva – 17. panta 3. un 4. punkts – PVN atmaksāšana – Astotā PVN direktīva – PVN atmaksāšana valstī nereģistrētiem nodokļu maksātājiem – 3. panta b) punkts un 9. panta otrā daļa – B pielikums – Nodokļa maksātāja reģistrācijas apliecinājums – Juridiskā piemērojamība – Trīsdesmitā PVN direktīva – PVN atmaksāšana Kopienas teritorijā nereģistrētiem nodokļu maksātājiem – 1. panta 1. punkts – Saimnieciskās darbības vietas jēdziens

Lieta C-73/06

par līgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Finanzgericht Köln* (V?cija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2006. gada 19. janv?r? un kas Ties? re?istr?ts 2006. gada 8. febru?r?, tiesved?b?

Planzer Luxembourg Sàrl

pret

Bundeszentralamt für Steuern.

TIESA (ceturt? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js K. L?nartss [*K. Lenaerts*] (referents), tiesneši E. Juh?ss [*E. Juhász*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*],

?ener?ladvok?te V. Trstenjaka [*V. Trstenjak*],

sekret?rs R. Grass [*R. Grass*],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- *Planzer Luksemburg Sàrl* v?rd? – P. Vidau [*P. Widdau*], *Steuerberater*,
- V?cijas vald?bas v?rd? – M. Lumma [*M. Lumma*] un U. Forsthofs [*U. Forsthoff*], p?rst?vji,
- Francijas vald?bas v?rd? – Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un Ž. K. Grasija [*J. C. Gracia*], p?rst?vji,
- It?lijas vald?bas v?rd? – I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], p?rst?vis, kam pal?dz S. Fjorentino [*S. Fiorentino*], *avvocato dello Stato*,
- Luksemburgas vald?bas v?rd? – S. Šreiners [*S. Schreiner*], p?rst?vis,
- Eiropas Kopien? Komisijas v?rd? – D. Triandafilu [*D. Triantafyllou*], p?rst?vis,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?tes secin?jumus tiesas s?d? 2007. gada 19. apr?l?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu ir par, pirmk?rt, 3. panta b) punkta un 9. panta otr?s da?as, k? ar? B pielikuma interpret?ciju Padomes 1979. gada 6. decembra Astotaj? direkt?v? 79/1072/EEK par dal?bvalstu ties?bu aktu saska?ošanu attiec?b? uz apgroz?juma nodok?iem – k?rt?ba pievienot?s v?rt?bas nodok?a atmaks?šanai nodok?u maks?t?jiem, kas nav re?istr?ti attiec?gaj? valst? (OV L 331, 11. lpp.; turpm?k tekst? – “Astot? direkt?va”), un, otrk?rt, 1. panta 1. punkta interpret?ciju Padomes 1986. gada 17. novembra Tr?spadsmitaj? direkt?v? 86/560/EEK par dal?bvalstu likumu saska?ošanu attiec?b? uz apgroz?juma nodok?iem – pievienot?s v?rt?bas nodok?a atmaks?šanas k?rt?ba nodok?iem pak?autaj?m person?m [nodok?u maks?t?jiem], kas nav re?istr?tas Kopienas teritorij? (OV L 326, 40. lpp.; turpm?k tekst? – “Tr?spadsmit? direkt?va”).

2 Šis l?gums tika iesniegts tiesved?b? starp *Planzer Luxembourg Sàrl*, kas ir saska?? ar

Luksemburgas tiesību aktiem reģistrēta sabiedrība, un *Bundeszentralamt für Steuern* (turpmāk tekstā – “Vācijas nodokļu administrācija”) jautājumā par pārdzīves atteikumu uz līgumiem atmaksāt pievienotās vērtības nodokli (turpmāk tekstā – “PVN”), ko šī sabiedrība ir samaksājusi par degvielas pirkumiem Vācijā.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienas tiesiskais regulējums

Sestā direktīva

3 Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”), versijas, kas ir piemērojama lietas faktisko apstākļu laikā, 17. panta 2. un 3. punkts ir ietverti šādi noteikumi:

“2. Ja preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto ar nodokli apliekamiem darījumiem, viņam ir tiesības atskaitīt no nodokļa, kurš viņam jāmaksā:

a) [PVN], kas maksājams vai samaksāts par precēm vai pakalpojumiem, kurus viņam jau piegādājis vai sniedzis vai vēl piegādās vai sniegs cits nodokļa maksātājs, kam ir jāmaksā nodoklis valsts iekšienē;

[..]

3. Dalībvalstis piešķir katram nodokļa maksātājam ar 2. punkta minētās [PVN] atskaitīšanas vai atmaksājuma tiesības, ciktāl šīs preces un pakalpojumus izmanto šādiem mērķiem:

a) darījumiem, kas attiecas uz 4. panta 2. punkta minētajām saimnieciskajām darbībām, kuras veiktas citā valstī un kurām būtu tiesības uz nodokļu atskaitīšanu, ja tās notiktu šīs valsts teritorijā;

[..].”

4 Atmaksāšanas tiesību nosacījumi un noteikumi, kas ir paredzēti Sestās direktīvas 17. panta 3. punktā, atšķiras atkarībā no tā, vai šī valsts nodokļu maksātājs, kurš saņem preces vai pakalpojumus un izmanto tos ar nodokli apliekamiem darījumiem, ir reģistrēts citā dalībvalstī vai ārpus Eiropas Kopienas. Pirmajā no šiem gadījumiem tiem piemērota Astotā direktīva un otrajā gadījumā – Trīsdesmitā direktīva.

Astotā direktīva

5 Astotās direktīvas 1. pants ir noteikts:

“Šajā direktīvā “nodokļiem pakāauta persona, kas nav reģistrēta valsts teritorijā”, ir persona [..], kam [..] šajā valstī nav bijusi nedz saimnieciskās darbības vieta, nedz pastāvīgs uzņēmums, no kura notikusi darījumu kārtošana, nedz arī, ja neeksistē šāda saimnieciskās darbības vieta vai pastāvīgs uzņēmums, pastāvīga dzīvesvieta vai parasta uzturēšanās vieta, un kas [..] nav piegādājis nekādas preces vai pakalpojumus, par kuriem var uzskatīt, ka tie ir piegādāti minētajā valstī [..].”

6 Šīs pašas direktīvas 2. pants ir noteikts:

“Katra dalībvalsts, ievērojot turpmāk minētos nosacījumus, atmaksā nodokļiem pakāutai personai [nodokļu maksātājam], kas nav reģistrēta valsts teritorijā, bet ir reģistrēta citā dalībvalstī, visus [PVN], kas maksāti par pakalpojumiem vai kustomu ņašumu, ko tai šīs valsts teritorijā piegādājušas citas nodokļiem pakāutas personas [nodokļu maksātāji] [..].”

7 Atbilstoši Astotās direktīvas 3. panta b) punktam, lai citā dalībvalstī reģistrētam nodokļu maksātājam atmaksātu nodokli, tam ir jāiesniedz “sertifikāts [aplēcinājums], ko izdevusi tā valsts oficiālā iestāde, kurā persona ir reģistrēta, sniedz pierādījumus, ka tā ir pakāuta nodokļiem attiecībā uz [PVN] [PVN maksātājs] minētajā valstī”.

8 Atbilstoši Astotās direktīvas 6. pantam dalībvalstis nedrīkst uzlikt 2. pantā minētajām nodokļiem pakāutajām personām [nodokļu maksātājiem] “nekādus pienākumus [papildus šajā direktīvā, it īpaši tās 3. pantā, minētajiem,] izēmot pienākumu ņašos gadījumos sniegt informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu, vai atmaksāšanas iesniegums ir pamatots”.

9 Atbilstoši Astotās direktīvas 9. panta otrajai daļai “3. panta b) [punktā [..] minētos sertifikātus [aplēcinājumus], kas nosaka, ka attiecīgā persona ir nodokļiem pakāuta persona [nodokļu maksātājs], veido pāc B pielikumā dotajā parauga.”

10 Atbilstoši šim paraugam nodokļu maksātāja reģistrācijas aplēcinājums ir jānorāda iesnieguma iesniedzēja uzvārds un vārds vai sociālā grupa, darbības veids, uzņēmuma adrese un PVN reģistrācijas numurs vai, vajadzības gadījumā, pamats, kādā iesnieguma iesniedzējam nav šāda identifikācijas numura.

Trīspadsmitā direktīva

11 Trīspadsmitās direktīvas 1. pantā ir noteikts:

“Šajā direktīvā:

1. “Nodokļiem pakāuta persona [nodokļu maksātājs], kas nav reģistrēta Kopienas [valsts] teritorijā”, ir persona [Sestās] direktīvas [..] 4. panta 1. punkta nozīmē, kam šīs direktīvas 3. panta 1. punktā minētajā laikā posmā šajā valstī nav bijusi nedz saimnieciskās darbības vieta, nedz pastāvīgs uzņēmums, no kura notikusi darījumu kārtošana, nedz arī, ja neeksistē šāda saimnieciskās darbības vieta vai pastāvīgs uzņēmums, pastāvīga dzīvesvieta vai parasta uzturēšanās vieta, un kas tajā pašā laikā nav piegādājis nekādas preces vai pakalpojumus, par kuriem var uzskatīt, ka tie ir piegādāti [2. pantā] minētajā [dalīb]valstī [..]

[..].”

12 Atbilstoši Trīspadsmitās direktīvas 2. panta 1. punktam:

“Nemazinot 3. un 4. panta nozīmi, katrā dalībvalstī, ievērojot turpmāk minētos nosacījumus, jebkurai nodokļiem pakāutai personai, kas nav reģistrēta Kopienas teritorijā, var atmaksāt visus [PVN], kas maksāti par pakalpojumiem vai kustomu ņašumu, ko tai šīs valsts teritorijā piegādājušas citas nodokļiem pakāutas personas [nodokļu maksātāji], vai arī kas maksāti par prešu ievēšanu valstī, ciktāl šīs preces un pakalpojumus lieto [Sestās] direktīvas [..] 17. panta 3. punkta a) un b) punktā minētajos darījumos [..].”

13 Trīspadsmitās direktīvas 3. panta 1. punktā ir noteikts:

“Atmaksāšana, kas minēta 2. panta 1. punktā, notiek pāc nodokļiem pakāutās personas [nodokļu maksātāja] iesnieguma. Dalībvalstīs nosaka to iesniegšanas kārtību, ieskaitot laika

ierobežojumus šai darb?bai, iesniegumos aptveramo laika periodu, kompetento iest?di iesniegumu sa?emšanai un summu minimumu, par kur?m var iesniegt iesniegumu. T?s nosaka ar? atmaks?šanas k?rt?bu, to skait? laika ierobežojumus šai darb?bai. T?s uzliek iesniedz?jam pien?kumus, kas nepieciešami, lai noteiktu, vai iesniegums ir pamatots, un lai nov?rstu kr?pšanu, jo ?paši pien?kumu sag?d?t pier?d?jumus, ka persona ir iesaist?ta saimniecisk? darb?b? saska?? ar [Sest?s] direkt?vas [...] 4. panta 1. punktu. Iesniedz?jam ar rakstisku pazi?ojumu j?apliecina, ka min?taj? laika period? š? persona nav veikusi nek?dus dar?jumus, kas neatbilst š?s direkt?vas 1. panta 1. punkta nosac?jumiem.”

14 Tr?spadsmiit?s direkt?vas 4. pant? ir noteikts:

“1. Saska?? ar šo direkt?vu atbilst?bu pras?b?m atmaks?jumu sa?emšanai nosaka atbilstoši [Sest?s] direkt?vas [...] 17. pantam, k? to piem?ro atmaks?t?j? dal?bvalst?.

2. Dal?bvalstis tom?r var paredz?t zin?mus iz??mumus izmaks?m vai pak?aut atmaks?šanu papildu nosac?jumiem.

[..]”

Valsts ties?bas

15 1993. gada Likuma par apgroz?juma nodokli (*Umsatzsteuergesetz* 1993, *BGBI.* 1993 I, 565. lpp.; turpm?k tekst? – “*UStG*”) 18. panta 9. punkta un 1993. gada R?kojuma par likuma par apgroz?juma nodokli piem?rošanu (*Umsatzsteuergesetz?Durchf?hrungsverordnung* 1993, *BGBI.* 1993 I, 600. lpp.; turpm?k tekst? – “*UStDV*”) 59. panta noteikumi reglament? PVN, ko V?cij? ir samaks?jis ?rvalst? re?istr?ts nodok?u maks?t?js, atmaks?šanas proced?ru.

16 Atbilstoši *UStG* 18. panta 9. punkta sept?tajam teikumam nodok?u maks?t?jiem, kas nav re?istr?ti Kopienas teritorij?, nav ties?bu uz samaks?t? priekšnodok?a par degvielas pieg?di atmaks?šanu.

Pamata pr?vas fakti un prejudici?lie jaut?jumi

17 Pras?t?ja pamata liet? ir transporta uz??mums. T?s juridisk? adrese ir Frisanža [*Frisange*] (Luksemburga). T?s vien?gais dal?bnieks ir sabiedr?ba *Planzer Transport AG* (turpm?k tekst? – “*P AG*”), kuras juridisk? adrese ir D?tikon? [*Dietikon*] (Šveice).

18 Pras?t?jas pamata liet? vald? ir divi darbinieki no *P AG*. Viens no tiem dz?vo Šveic?, bet otrs – It?lij?.

19 Henri Deltgens [*Henri Deltgen*] (turpm?k tekst? – “*D*”) pras?t?jas pamata liet? juridiskaj? adres? vada sabiedr?bu *Helvetia House*, no kuras min?t? pras?t?ja ir iznom?jusi biroja telpas. T? k? vi?š ir š?s p?d?j?s sabiedr?bas vien?g? dal?bnieka p?rst?vis, vi?a pien?kums ir veikt vajadz?gos pas?kumus, lai to izveidotu.

20 Tr?spadsmiit cit?m sabiedr?b?m, tostarp tr?s Šveices transporta uz??mumu meitas uz??mumiem, juridisk? adrese ir pras?t?jas pamata liet? adres?.

21 1997. gada aprīlī un 1998. gada maijā šā pārdējuma sabiedrība iesniedza Vācijas nodokļu administrācijā divus PVN, kas bija samaksāts Vācijā, pārķot degvielu, atmaksāšanas pieteikumus. Šie pieteikumi bija attiecīgi par summu DEM 11 004,25 apmērā par 1996. gadu un par summu DEM 16 670,98 apmērā par 1997. gadu. Katram no šiem pieteikumiem tika pievienots apliecinājums no Luksemburgas nodokļu administrācijas atbilstoši Astotās direktīvas B pielikumā sniegtajam paraugam.

22 Šajā apliecinājumā ir norādē, ka prasītāja pamata lietē ir PVN maksājuma ar Luksemburgas identifikācijas numuru.

23 Tā kā administrācijas ierēdņu informācijas centrālē paziņoja, ka šai sabiedrībai nav telefona pievienojuma apliecinājuma minētajā adresē, Vācijas nodokļu administrācija uzskatīja, ka prasītāja pamata lietē nebija pierādījusi, ka tās vadības juridiskā adrese atrodas Luksemburgā. Ar diviem lēmumiem attiecīgi 1998. gada 24. janvārī un 1998. gada 29. oktobrī tā noraidīja šos atmaksāšanas pieteikumus, pamatojot to ar iemeslu, ka *UStG* 18. panta 9. punkts un *UStDV* 59. pants paredzētie nosacījumi atmaksāšanas piešķiršanai nebija tikuši izpildīti.

24 Prasītāja pamata lietē iesniedza sūdzības par šiem lēmumiem. Tā iesniedza arī papildu apliecinājumu, ka tā ir "komercsabiedrība starp Luksemburgu un Vāciju noslēgtās konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu izpratnē", "Luksemburgas tiešais nodokļu maksājums". Tā norādīja, ka tās divi vadītāji – D, kā arī cita par sabiedrības vadību un grāmatvedību atbildīga persona – veic savu darbību Luksemburgā; ka pārējie pieci darbinieki – šoferi – ir nodarbināti uz nepilnu darba laiku sabiedrības juridiskajā adresē; ka tai ir telefona pievienojums, ko apliecina tās veidlapa, ka kravas mašīnas ar Luksemburgas imatrikulācijas numuriem tiek izmantotas kravas piegādei – pārvadājumiem ar lidmašīnu un ka sabiedrības rīcībā tiek izrakstīti tās juridiskajā adresē.

25 Ar 1999. gada 1. jūlija lēmumiem Vācijas nodokļu administrācija noraidīja šīs sūdzības, uzskatot, ka šīs sabiedrības vadības vieta ir Šveicē, nevis Luksemburgā.

26 Prasītāja pamata lietē pārsūdzēja šos noraidošos lēmumus. Ar 2001. gada 26. oktobra spriedumu *Finanzgericht Köln* (ēlnes Finanšu tiesa, Vācija) apmierināja šo prasību, uzskatot, ka Luksemburgā ir galvenā prasītājas pamata lietē veikto darbību vieta attiecībā pret Šveices mētes uzņēmumu un ka tās juridiskā adrese neapšaubāmi ir šajā dalībvalstī.

27 Ar 2003. gada 22. maija spriedumu *Bundesfinanzhof* (Federālā Finanšu tiesa) atcēla šo spriedumu, uzskatot, ka *Finanzgericht Köln*, pamatojoties uz prasītājas pamata lietē noteikto juridisko adresi, ir nepareizi nospriedusi, ka šā sabiedrība ir reģistrēta Luksemburgā. Uzskatot, ka Kopienas tiesības attiecas uz uzņēmuma un juridiskās adreses jēdzienu interpretāciju Vācijas PVN tiesību aktos, *Bundesfinanzhof* noteica vairākus kritērijus, kuri, pēc tās domām, var izrādīties svarīgi šajā sakarā: prasītājas pamata lietē identifikācija pēc tās nosaukuma telefona katalogā; telpu noma un līgumu slēgšana savā vārdā; iespējamo prasītājas pamata lietē saistīto dienestu darbinieku darba vieta un nodarbinātības laiks; rīcībā par darījumiem, kuri veikti ar tās mētes uzņēmumu, izrakstīšanas vieta; kravas automašīnu imatrikulācijas vieta; kravas automašīnu stāvvietā bezdarbības gadījums; Luksemburgas apgrozījuma nodokļa deklarāciju esamība; Luksemburgas nodokļu administrācijas izdotie dokumenti saistībā ar prasītāju pamata lietē. Pēc tam tā nosūtīja lietu *Finanzgericht Köln* nepieciešamo faktisko apstākļu konstatēšanai.

28 Nolēmums par prejudiciālo jautājumu uzdošanu šajā sakarā ir atzīts:

"1. Pamatojoties uz kravas transportēšanas likumu, par kurā bija panākta vienošanās 1996. gada 1. janvārī, un uz savām veidlapām aizpildīto dokumentu, prasītāja pamata lietē 1997. un

1998. gadā izrakstīja P AG vairākus rīkus par transporta izdevumiem, ko tā samaksāja ar pārskaitījumu. Vienlaicīgi tā izrakstīja rīku P AG arī par izmaksām saistībā ar vilcēju ar puspiekabi izmantošanu. Kopš 1995. gada 26. decembra ar sava darbinieka Roberta Zurbera [Rober Surber] starpniecību tā noslēdza rakstisku nomas līgumu, kas stājās spēkā 1996. gada 1. janvārī, ar sabiedrību *Helvetia House – Henri Deltgen* par biroja telpām Luksemburgas ielā 23A, Frisanzē. Tā maksāja arī apkures izdevumus par šīm telpām. Ar to varēja sazināties pa *Helvetia House* telefona numuru, kas patiešām bija reģistrēts telefonu katalogā uz D vārdā, un tā izmantoja arī šo numuru savās veidlapās. Laika posmā no 1996. gada līdz 1998. gadam tā reģistrēja septiņas kravas automašīnas uz sava vārdā Satiksmes ministrijā, un Vidusšēiras un tās rīsa ministrija tai bija izsniegusi atbilstošu darbības apliecinājumu. Tās iesniegtajā personāla sarakstā ir norādīts, ka 1998. gada 15. jūnijā tā nodarbināja septiņus darbiniekus, kuru lielāko daļu tā nodarbināja no 1996. gada, bet citi tika pieņemti darbā, lai aizvietotu šos no 1996. gada strādājošos darbiniekus, kas izbeidza darba tiesiskās attiecības. Prasītāja šajā sakarā bija noslūgusi atbilstošus rakstveida darba līgumus. Visbeidzot, apgrozījuma nodokļa jautājumā tā bija reģistrēta Luksemburgas Nodokļu administrācijas birojā ar Nr. 1995 2408 871, un tās identifikācijas numurs bija TVA LU 1648750. Turklāt tā iesniedza tai nosūtītās PVN deklarācijas un citus ar PVN saistītos dokumentus. Attiecībā uz tiešajiem nodokļiem tā arī bija reģistrēta ar Nr. 1995/2408/871.

2. Uz prasītājas līgumu sniegt informāciju Luksemburgas nodokļu administrācijai 2002. gada 11. jūlijā tika sniegta šāda atbilde [..]: šā administrācija uzskatīja, ka prasītāja nomāja biroja telpas no *Helvetia House*, kura daļēji tai nodrošināja arī sekretariāta un grāmatvedības pakalpojumus. Prasītājas juridiskajā adresē nebija ne iekārta, ne citu priekšmetu, un turklāt tās atbildīgās personas neatradās pastāvīgi Luksemburgā. Šajā vietā nebija ne noliktavas, ne kravas automašīnu stāvvietas. Tomēr kravas automašīnu šoferi un arī kravas automašīnas bija reģistrēti Luksemburgā. Par 1997. gadu prasītāja Luksemburgā deklarēja apgrozījumu EUR 575 129,56 apmērā.

3. Šajos apstākļos 2006. gada 19. janvārā tiesas sēdē palāta konstatēja, ka divi prasītājas vadošie darbinieki atradās Luksemburgā divas līdz trīs dienas nedēļā (*Surber*) un divas līdz četrām dienām nedēļā (*Gemple*). Tad tika pieņemti būtiskie saimnieciskās pārvaldības lēmumi (tādi kā kravas automašīnu pirkums, sadarbības partneru piesaistīšana) un tad satikšanās administrācija (grāmatvedība, rīku izrakstīšana, algu aprēķināšana). Tomēr funkcionālo darbību (kravas automašīnu ceļa trajektorijas sadali un organizāciju, sazināšanos ar klientiem) no Šveices nodrošināja P AG. Tādējādi atbilstoši šai kārtībai prasītāja sniedza transporta pakalpojumus ar iepriekš minētajām tās pašām esošajām kravas automašīnām. P AG bija 100 % pakalpojumu saņēmējs, un rīkus par šiem pakalpojumiem prasītāja P AG izrakstīja no Luksemburgas.

4. Atbildot uz jautājumu, vai prasītāja ir sniegusi transporta pakalpojumus valsts teritorijā, prasītāja 2006. gada 10. janvārā vāstulei pievienoja apliecinājumu saistībā ar nulles nodokļa likmes piemērošanu nodokļa atskaitīšanas procedūras ietvaros par laika posmiem, par kuriem tā līdz atmaksāt nodokli [..].”

29 Uzsverot, ka galvenais jautājums tās izspriežamajā lietā ir noteikt, vai prasītāja pamata lietā ir reģistrēta ārpus Kopienas teritorijas, kurā gadījumā tai nebūtu tiesību saskaņā ar UStG 18. panta 9. punkta septīto teikumu uz samaksāt PVN atmaksāšanu par degvielas pirkumu Vācijā, iesniedzot tiesa piekrīt *Bundesfinanzhof* viedoklim, ka uzņēmuma jēdziens šajā noteikuma nozīmā ir jāinterpretē atbilstoši Trīspadsmītais direktīvas 1. panta 1. punktam. Tomēr tai ir radušās šaubas par to, kā pareizi interpretēt šo pēdējo noteikumu.

30 Pēc tās domām, vispirms ir jāatbild uz jautājumu par prasītājas pamata lietā iesniegtā

apliecinājuma juridisko piemērojamību. Uzskatot, ka šis apliecinājums neapstrādami ļauj pieņemt, ka attiecīgā persona ir PVN maksātāja, tātad jānoskaidro, vai šādam neapstrādāmajam pieņēmumam var piešķirt saistošu spēku attiecībā uz attiecīgās personas reģistrāciju dalībvalstī, kuras administrācija apliecinājumu ir izsniegusi (turpmāk tekstā – “apliecinājuma izsniedzēja dalībvalsts”).

31 Pieņemot, ka uz šo jautājumu ir jāsniedz noraidošā atbilde, tātad jānoskaidro, vai saimnieciskās darbības adreses jādziens Tršpadsmitās direktīvas 1. panta 1. punkta izpratnē norāda uz vietu, kurā ir sabiedrības juridiskā adrese un kurā tiek pieņemti būtiskie lēmumi par tās saimniecisko vadību (pamata lietā šī vieta ir Luksemburga), vai vietu, no kuras tiek veikta funkcionālā darbība (pamata lietā šī vieta ir Šveice).

32 Šajos apstākļos *Finanzgericht Köln* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“1) Vai uzņēmēja apliecinājumam, kas atbilst paraugam Astotās direktīvas B pielikumā, ir saistošs spēks, vai no tā izriet neapstrādams pieņēmums par uzņēmuma reģistrācijas vietu [apliecinājuma izdevējā] dalībvalstī?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:

vai “saimnieciskās darbības vieta” Tršpadsmitās direktīvas 1. panta 1. punkta izpratnē ir jāinterpretē tā, ka ar to ir jāsaprot vieta, kurā ir statstos noteiktā juridiskā adrese;

vai šīs interpretācijas nolūkā ir jābalstās uz vietu, kurā tiek pieņemti uzņēmuma vadības lēmumi;

vai šis jādziens attiecas uz vietu, kurā tiek pieņemti lēmumi attiecībā uz parastajiem ikdienas darījumiem?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

33 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzītāja būtībā jautā, vai apliecinājums, kas atbilst Astotās direktīvas B pielikumā esošajam paraugam, noteikti pierāda, ka nodokļa maksātājs ir reģistrēts apliecinājuma izdevēja dalībvalstī.

34 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Astotās direktīvas mērķis ir noteikt atmaksāšanas kārtību PVN, ko kādā dalībvalstī ir samaksājis citā dalībvalstī reģistrēts nodokļa maksātājs, un tādējādi saskaņot tiesības uz atmaksāšanu, kas izriet no Sestās direktīvas 17. panta 3. punkta (šajā sakarā skat. 2000. gada 13. jūlija spriedumu lietā C-136/99 *Monte Dei Paschi Di Siena, Recueil*, I-6109. lpp., 20. punkts, un 2007. gada 15. marta spriedumu lietā C-35/05 *Reemtsma Cigarettenfabriken*, Krājums, I-2425. lpp., 26. punkts).

35 Kā izriet no otrā apsvēruma, šīs direktīvas pirmais mērķis ir novērst, ka vienā dalībvalstī reģistrētam nodokļu maksātājam uzliek dubultu nodokli tādējādi, ka tam galā ir jāmaksā nodoklis, ko tam uzliek cita dalībvalsts. Kā norādīja Eiropas Kopienu Komisija, vienā dalībvalstī reģistrēta nodokļu maksātāja tiesības, ko reglamentē Astotā direktīva, saņemta citā dalībvalstī samaksātā PVN atmaksāšanu ir atkarīgas no viena Sestajā direktīvā noteiktajam tiesbūm atskaitot PVN, kas ir samaksāts kā priekšnodoklis savā dalībvalstī.

36 No Astotās direktīvas sestā apsvēruma izriet, ka cits tās vispārīgais mērķis ir cīnīties pret visa veida krāpšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (šajā nozīmā skat. 1998. gada 11. jūnija spriedumu lietā C-361/96 *Grandes sources d'eaux minérales françaises, Recueil*, I-3495.

lpp., 28. punkts).

37 Lai sasniegtu šo div?j?do m?r?i, Astot? direkt?va sniedz nodok?u maks?t?jam ties?bas uz t?da PVN atmaks?šanu, kas ir samaks?ts k? priekšnodoklis taj? dal?bvalst?, kur? tam nav ne juridisk?s adreses, ne past?v?g?s p?rst?vniec?bas, ne past?v?gas dz?vesvietas vai parast?s uztur?šan?s vietas un kur? tas nav veicis pre?u pieg?des vai sniedzis pakalpojumus (šaj? sakar? skat. 2001. gada 25. janv?ra spriedumu liet? C?429/97 Komisija/Francija, *Recueil*, I?637. lpp., 28. punkts), pak?aujot nodok?a atmaks?šanas ties?bas nosac?jumam, ka izsniedz?jas dal?bvalsts nodok?u administr?cija iesniedz t?s dal?bvalsts nodok?u administr?cijai, kur? atmaks?šana tiek l?gta (turpm?k tekst? – “atmaks?t?ja dal?bvalsts”), personas, kas l?dz nodok?a atmaks?šanu, PVN maks?t?ja re?istr?cijas apliecin?jumu.

38 K? uzsv?ra Komisija, Astot?s direkt?vas ieviest? atmaks?šanas sist?ma balst?ta uz abpus?jas sadarb?bas un uztic?šan?s sh?mu starp dal?bvalstu nodok?u administr?cij?m.

39 Šajos apst?k?os, lai nodrošin?tu š?s sh?mas saska?otu darb?bu, Astot?s direkt?vas 9. panta otraj? da?? ir paredz?ts, ka izsniedz?jas dal?bvalsts izsniegtajam nodok?u maks?t?ja re?istr?cijas apliecin?jumam ir j?b?t sast?d?tam p?c min?t?s direkt?vas B pielikum? dot? parauga. Saska?? ar šo paraugu min?taj? apliecin?jum? ir j?nor?da PVN re?istr?cijas numurs, k? ar? attiec?g? “uz??muma adrese”. Turkl?t min?t?s direkt?vas 3. panta b) punkt? paredz?ts, ka šo apliecin?jumu izsniedz t?s dal?bvalsts administr?cija, kur? nodok?u maks?t?js ir re?istr?ts.

40 K? nor?da It?lijas vald?ba un Komisija, Astot?s direkt?vas B pielikum? dotajam paraugam atbilstošs apliecin?jums at?auj pie?emt, ka ieinteres?t? persona ir ne tikai PVN maks?t?ja apliecin?juma izsniedz?j? dal?bvalst?, bet ar? to, ka t? ir re?istr?ta vien? vai otr? form? vai tai šaj? valst? ir saimniecisk?s darb?bas adrese vai past?v?g? p?rst?vniec?ba, no kuras tiek veikti dar?jumi.

41 Šaj? apliecin?jum? ietvert?s nor?des princip? gan no faktisko apst?k?u, gan ties?bu viedok?a ir saistošas atmaks?šanas dal?bvalsts nodok?u administr?cijai.

42 ?emot v?r? past?voš?s atmaks?šanas nosac?jumu atš?ir?bas starp Astotaj? direkt?v? ieviesto rež?mu nodok?u maks?t?jiem, kas ir re?istr?ti cit? dal?bvalst?, kura nav atmaks?šanas dal?bvalsts, un Tr?spadsmiit?s direkt?vas ieviesto rež?mu nodok?u maks?t?jiem, kas nav re?istr?ti Kopienas teritorij?, Astot?s direkt?vas B pielikum? dotajam paraugam atbilstošā apliecin?juma izdošana tom?r neierobežo – nor?da V?cijas, Francijas un It?lijas vald?bas, k? ar? Komisija – to, ka atmaks?šanas dal?bvalsts nodok?u administr?cija var?tu p?rbaud?t uz??muma, kura adrese ir min?ta š?d? apliecin?jum?, patieso saimniecisko realit?ti.

43 Šaj? sakar? ir b?tiski atg?din?t, ka saimniecisk?s realit?tes ?emšana v?r? ir pamata krit?rijs, lai piem?rotu kop?jo PVN sist?mu (1997. gada 20. febru?ra spriedums liet? C?260/95 *DFDS*, *Recueil*, I?1005. lpp., 23. punkts).

44 Turkl?t saska?? ar past?v?go judikat?ru lietas dal?bnieki nevar balst?ties uz Kopienu ties?bu norm?m kr?pniecisk? vai ?aunpr?t?g? nol?k? (PVN jom? skat. it ?paši 2005. gada 3. marta spriedumu liet? C?32/03 *Fini H*, Kr?jums, I?1599. lpp., 32. punkts, un 2006. gada 21. febru?ra spriedumu liet? C?255/02 *Halifax* u.c., Kr?jums, I?1609. lpp., 68. punkts).

45 Tāds ir gadījums, kad nodokļu maksātājs vēlas izmantot atmaksāšanas sistēmu atbilstoši Astotajai direktīvai noteiktajiem nosacījumiem, lai gan uzņēmums, kura adrese ir minēta apliecinājumā atbilstoši šīs direktīvas B pielikumā dotajam paraugam, neatbilst saimnieciskajai realitātei apliecinājuma izsniedzēja dalībvalstī un turklāt ieinteresētā persona nav reģistrēta Kopienas teritorijā un tādējādi uz to attiecas nevis minētā direktīva, bet Trīspspadsmitā direktīva.

46 Ja atmaksāšanas dalībvalsts nodokļu administrācijai rodas šaubas par šāda apliecinājuma minētā uzņēmuma saimniecisko realitāti, piemēram, aizdomu gadījumā par iespējamo nodokļu apmēru izmantošanu, tā tomēr nevar, ņemot vērā ar šo apliecinājumu saistīto pieņēmumu, atteikties no maksājuma atmaksāt nodokli citā veidā, iepriekš to nepārbaudot.

47 Šāds gadījums, kā norāda ģenerālvokāte savu secinājumu 53. punktā, šai administrācijai ir Astotās direktīvas 6. pantā paredzētā iespēja pieprasīt nodokļu maksātājam sniegt nepieciešamo informāciju, lai noteiktu, vai atmaksāšanas iesniegums ir pamatots (šāda sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Monte Dei Paschi Di Siena*, 31. punkts), piemēram, paskaidrojošu informāciju, kas tai ļauj novērtēt nodokļa maksātāja reģistrācijas apliecinājuma minētā uzņēmuma saimniecisko realitāti.

48 Kā norādīja Komisija, minētās administrācijas rīcībā ir arī Kopienas sadarbības un administratīvās palīdzības instrumenti, kas ir pieņemti, lai ļautu pareizi noteikt PVN un novērstu krāpšanu, kā arī izvairīšanos no nodokļu maksāšanas šāda jomā, kā, piemēram, pasākumi, kas noteikti Padomes 2003. gada 7. oktobra Regulā (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā un Regulas (EEK) Nr. 218/92 atcelšanu (OV L 264, 1. lpp.), kā arī Komisijas 2004. gada 29. oktobra Regulā (EK) Nr. 1925/2004, ar ko nosaka kārtību, kādā piemērojami dažādi noteikumi Padomes Regulā (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā (OV L 331, 13. lpp.).

49 Ja saņemta informācija ļauj secināt, ka nodokļu maksātāja reģistrācijas apliecinājuma minētā adrese neatbilst ne nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības juridiskajai adresei, ne pastāvīgās pārstāvniecības adresei, no kuras tas veic savu darbību, atmaksāšanas dalībvalsts nodokļu administrācija var atteikties atmaksāšanu, ko lūdz nodokļu maksātājs, neskarot tā iespējamo tiesības pārsūdzēt šo atteikumu tiesas ceļā (šāda nozīmā attiecībā uz nodokļu apmēru izmantošanu skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Fini H*, 33. un 34. punkts, pēc analoģijas EKL 43. panta kontekstā skat. 2006. gada 12. septembra spriedumu lietā *Cadbury Schweppes un Cadbury Schweppes Overseas*, Krājums, 1995. lpp., 55. punkts).

50 ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Astotās direktīvas 3. panta b) punkts un 9. panta otrā daļa ir jāinterpretē tā, ka šīs direktīvas B pielikumā dotajam paraugam atbilstošs apliecinājums principā atļauj pieņemt, ka ieinteresētā persona ir ne tikai PVN maksātāja šāda dalībvalstī, kurai pieder apliecinājuma izsniedzēja nodokļu administrācija, bet arī to, ka tā ir reģistrēta šāda dalībvalstī. Tomēr šie noteikumi nenozīmē, ka atmaksāšanas dalībvalsts nodokļu administrācijai būtu aizliegts pārbaudīt tai radušās šaubas par uzņēmuma, kura adrese ir minēta šāda apliecinājuma, saimniecisko realitāti, par to pārliecinoties, izmantojot šāda sakarā paredzētos administratīvos pasākumus Kopienas tiesiskajā regulājumā PVN jomā.

Par otro jautājumu

51 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa lūdz sniegt jādziļinātā "saimnieciskās darbības adrese", kas ir izmantots Trīspspadsmitās direktīvas 1. panta 1. punktā, interpretāciju.

52 Ievadā ir jāuzsver, ka Trīspspadsmitās direktīvas izpratnē nodokļu maksātājs, kas nav reģistrēts Kopienas teritorijā, nozīmē tādus nodokļu maksātājus, kuram šīs direktīvas 3. panta 1.

punkt? min?taj? laika posm? šaj? teritorij? nav nek?du min?t?s direkt?vas 1. panta 1. punkt? min?to saistošo elementu.

53 Starp šiem elementiem ir cita starp? "saimniecisk?s darb?bas adrese" un "past?v?ga p?rst?vniec?ba, no kuras tiek veikti dar?jumi".

54 Atbilstoši past?v?gajai judikat?rai PVN jom? past?v?gas p?rst?vniec?bas j?dziens noz?m?, ka ir j?past?v minim?lam veidojumam, kuram past?v?gi ir pieejami person?la un tehniskie resursi, kas nepieciešami, lai sniegtu noteiktus pakalpojumus (skat. 1985. gada 4. j?lija spriedumu liet? 168/84 *Berkholz, Recueil*, 2251. lpp., 18. punkts; iepriekš min?to spriedumu liet? *DFDS*, 20. punkts, un 1997. gada 17. j?lija spriedumu liet? C?190/95 *ARO Lease, Recueil*, I?4383. lpp., 15. punkts). Tas noz?m? pietiekami past?v?gu un piem?rotu strukt?ru no person?la un tehnisko resursu viedok?a, lai var?tu neatkar?g? veid? sniegt noteiktus pakalpojumus (skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *ARO Lease*, 16. punkts).

55 It ?paši attiec?b? uz transporta darb?b?m šis j?dziens Kopien? PVN tiesisk? regul?juma piem?rošanas nol?k? noz?m? vismaz biroju, kur? var nosl?gt l?gumus un pie?emt administrat?vus ikdienas vad?bas l?mumus, k? ar? ar š?m darb?b?m saist?to automaš?nu glab?šanas vietu (šaj? sakar? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *ARO Lease*, 19. un 27. punkts, k? ar? 1998. gada 7. maija spriedumu liet? C?390/96 *Lease Plan, Recueil*, I?2553. lpp., 26. punkts). Savuk?rt šo transportl?dzek?u re?istr?šana attiec?gaj? dal?bvalst? nenor?da uz past?v?go p?rst?vniec?bu šaj? dal?bvalst? (šaj? noz?m? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Lease Plan*, 21. un 27. punkts).

56 Past?v?ga p?rst?vniec?ba nav fiks?ts veidojums, ko izmanto tikai tam, lai uz??mums var?tu veikt sagatavojoša vai pal?grakstura darb?bu, piem?ram, person?la pie?emšanu darb? vai uz??muma darb?bu veikšanai nepieciešamo tehnisko l?dzek?u pirkšanu.

57 Pamata liet?, k? izriet no š? sprieduma 31. punkta, iesniedz?jtiesa uzskata, ka, ?emot v?r? šos daž?dos konstat?tos faktus (skat. š? sprieduma 28. punktu), vieta, no kuras faktiski tiek veiktas pras?t?jas pamata liet? transporta darb?bas, ir Šveic?.

58 Attiec?b? uz saimniecisk?s darb?bas adreses j?dzienu Tr?spadsmiit?s direkt?vas 1. panta 1. punkta izpratn? ir j?nor?da, ka, kaut ar? patieš?m viena un t? pati vieta vienlaic?gi var b?t saimniecisk?s darb?bas vieta un attiec?g? uz??muma past?v?g?s p?rst?vniec?bas vieta, tikai tas vien, ka šis noteikums t?pat k? Astot?s direkt?vas citi 1. panta noteikumi netieši atsaucas uz saimniecisk?s darb?bas adreses j?dzienu un past?v?go p?rst?vniec?bu, no kuras tiek veikta darb?ba, tom?r pier?da, ka Kopien? likumdev?ja izpratn? pirmajam j?dzienam ir neatkar?ga piem?rošanas joma sal?dzin?jum? ar otro j?dzienu.

59 No t? izriet, ka apst?klis, ka p?c iesniedz?jtiesas veiktajiem atzinumiem pamata lietas ietveros vieta, no kuras pras?t?ja pamata liet? faktiski veic darb?bu, nav apliecin?juma izsniedz?j? dal?bvalst?, lai gan pras?tajai pamata liet? taj? ir saimniecisk?s darb?bas adrese.

60 Attiec?b? uz t?du sabiedr?bu, k?da ir pamata liet?, saimniecisk?s darb?bas adreses j?dziens Tr?spadsmiit?s direkt?vas 1. panta 1. punkta izpratn? attiecas uz vietu, kur? tiek pie?emti b?tiskie l?mumi par visp?r?ju š?s sabiedr?bas vad?bu un kur? tiek veikti t?s galven?s administr?cijas uzdevumi.

61 Noteikt sabiedr?bas saimniecisk?s darb?bas adresi noz?m?, ka ir j??em v?r? virkne r?d?t?ju, pirmais no kuriem ir juridisk? adrese, galven? administr?cijas vieta, sabiedr?bas vad?t?ju san?ksmju vieta un t? vieta, kas parasti ir nor?d?ta k? vieta, kur? tiek pie?emti l?mumi par š?s sabiedr?bas visp?r?jo politiku. Var ?emt v?r? ar? citus r?d?t?jus, piem?ram, galveno vad?t?ju

dzīves vietu, vispārīgo kopsapulšu vietu, administratīvo un grāmatvedības dokumentu glabāšanas vietu un galveno finanšu darījumu, it īpaši bankas darījumu, norises vietu.

62 Tādējādi fiktīvu uzņēmumu, kuras ir, piemēram, "pastkastītes" vai "aizsega" sabiedrības, nevar kvalificēt par sabiedriskās darbības veikšanas vietu Trīspadsmitās direktīvas 1. panta 1. punkta izpratnē (skat. pēc analoģijas 2006. gada 2. maija spriedumu lietā C-341/04 *Eurofood IFSC*, Krājums, I-3813. lpp., 35. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Cadbury Schweppes* un *Cadbury Schweppes Overseas*, 68. punkts).

63 Ēmot vērā iepriekš minēto, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Trīspadsmitās direktīvas 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka sabiedrības saimnieciskās darbības adrese ir vieta, kurā tiek pieņemti būtiskie lēmumi par šīs sabiedrības vispārīgo vadību un kur tiek veikti tās galvenie administratīvie uzdevumi.

Par tiesāšanas izdevumiem

64 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šīs tiesvedības ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Tiesāšanas izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku tiesāšanas izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) **3. panta b) punkts un 9. panta otrā daļa Padomes 1979. gada 6. decembra Astotajā direktīvā 79/1072/EEK par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs direktīvas B pielikumā dotajam paraugam atbilstošs apliecinājums principā atauj pieņemt, ka ieinteresētā persona ir ne tikai pievienotās vērtības nodokļa maksātāja šajā dalībvalstī, kurai pieder apliecinājuma izsniedzēja nodokļu administrācija, bet arī to, ka tā ir reģistrēta šajā dalībvalstī.**

Tomēr šie noteikumi nenozīmē, ka tās dalībvalsts nodokļu administrācijai, kurā tiek līgta priekšnodokļa samaksātā pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšana, būtu aizliegts pārbaudīt tāi radušās šaubas par uzņēmuma, kura adrese ir minēta šajā apliecinājumā, saimniecisko realitāti, par to pārbaudot, izmantojot šajā sakarā paredzētos administratīvos pasākumus Kopienas tiesiskajā regulājumā pievienotās vērtības nodokļa jomā;

2) **Padomes 1986. gada 17. novembra Trīspadsmitās direktīvas 86/560/EEK par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanas kārtība nodokļiem pakārtajām personām, kas nav reģistrētas Kopienas teritorijā, 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka sabiedrības saimnieciskās darbības adrese ir vieta, kurā tiek pieņemti būtiskie lēmumi par šīs sabiedrības vispārīgo vadību un kur tiek veikti tās galvenie administratīvie uzdevumi.**

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.